

Buregeruch

Arno Arts & Wouter de Wolf

01

De minse laeve solo, 't is idderein veur zich,
Ze zien allein maar op zich zelf gerich,
Dao hebbe weej dees daag wat op bedach,
De rame aop, meziek op volle krach.

Refrein:

Laot 't de bure maar hure
Wat dao hiel erg wuurt gemis
Laot die heej naeve belaeve
Wao des se gaer mei bezig bis
En bring ouk aan d'n euverkant
Det idderein aan zien verstand,
Laot 't de bure maar hure,
Det 't noow Vastelaovend is.

Maar aan det "ikke-ikke", kump noow veurgood 'n ind
Want dae meziek, geluif maar det dae bindt.
Zoeë bringe weej de buurt weer fijn beejein,
Heej veur de deur, ze klage stein en bein.

Refrein:

We kóste beej d'n optoch neet ieëwig blieve staon
De mós ouk weer ens oeëts nao hoes toe gaon
We kwame in ós straot, deep in de nach
Toen nome weej ós efkes good in ach:

Refrein:

Herhaoling ierste refrein +
En det deurt wies 't dinsdaagaovend is.

